

המלחמה בשמים כבר התחילה

בס"ד, תקשור עם מנחם, אייר תשע"ה

יהודים, שהם ערב-רב, אבל יהיו כאלה שתהיה לנו הפתעה איתם [נחלת יעקב (אמת ליעקב) להגרי מליסא, סומ"ס ברכות].

וזה יהיה גם כן קשה כשרואים ילדים קטנים שהולכים ככה לאיבוד, שלא נדע, המראה – קשה, זה קשה לראות בן-אדם שנהרג וזב ממנו הדם, שחלק של הגוף בצד אחד וחלק בצד אחר. אבל זה אנחנו לא נסבול, כי זה לא יגע בנו. נראה את זה – וזה קשה בכל אופן, המראות הקשות – זה קשה. אבל אין ברירה, וזה עוד מעט יהיה. זה יורד עלינו מהר מאד, במהירות מאד גבוהה.

וזה פשוט מדהים אותי כמה שאנשים לא מבינים בכלל. זה קורה לידם, ולא מבינים כלום! לא מרגישים כלום! [ישעיה ס"ז] מ"ב] הרשעים מכוונים להרוס לנו את החיים, ואת האמונה בהקב"ה, ח"ו, ואנחנו לא זזים, לא מרגישים, וממשיכים את החיים כמו שכלום קורה! ובכלל, בארה"ב ובאירופה – הם לגמרי 'בעננים', הם ממשיכים את כל המסיבות, היהודים, אני מדבר על היהודים, הם לא רוצים לדעת, פשוט לא רוצים לדעת. אבל זה לא רק היהודים, אבל בין היהודים, אחוז מאד גבוה של היהודים – פשוט לא רוצים לדעת [השמן לב העם הזה...].

ואפילו שידעו – שמים את זה בצד וממשיכים עם השטויות [ישעיה כ"ב: יחנה ששון ושמחה... אבל בשר ושתות יין, אכול ושתו פי מחר נמות...]. מה אני אגיד לכם, רק להתפלל [אם תבקיעו בעיני...], רק להתפלל על כל עמ"י, שנזכה סוף-סוף לקבל משיח צדקנו. ואני מתרגש מאד כשאני פשוט חושב על זה שממש משיח כמעט פה, ואנחנו ממש בדור-האחרון. הרגעים האחרונים – זה אנחנו! על הדור הזה קראנו, ולמדנו, וזה ממש – אנחנו, ברוך ה'.

ש. כתוב בספרים הק' שבסוף הימים תהיה אפיקורסות חזקה בעולם, וזה ישפיע אפילו על הצדיקים. השאלה היא האם צריך להוסיף עוד שמירה? מה אפשר לעשות?

ת. אדם צריך להישאר מה שיותר מנותק מהעולם, זאת אומרת מהעולם-שמסביב, לא מהמציאות. צריכים להיות מציאותיים ולא בחלומות שלא קיימים. והביגוד – זה עושה מחיצה מאד גדולה, גדולה מאד. וזה העיקר [עפניה א' ח': יחנה ביום זבח ה' ופקדתי על... כל הלכשים מלבוש נכרי... ע"ש, רמב"ם סהמ"צ ל"ח ל' ע"ש, ע"י שו"ת טוטו"ד להגרש"ק מהדו"ק חל' ע"ז ס"י קפ"ח בשם הגר"א], אבל גם המחשבות. ויכול להיות בן-אדם עם אלף בגדים – והמחשבות לא טובות. אנחנו רואים יהודים, עם זקנים ארוכים, עם מעיל ארוך, שהם, תסלחו לי, ממש מלאי-טינופות, ה' ישמור עלינו. אז הביגוד זה לא הכל, כי יש אנשים שאיכשהו אפילו בתוך הטומאה נשארו טהורים, גם במחשבה גם בהתנהגות, אז אי אפשר להגיד מאה אחוז [אל תסתכל בקנקן...].

אני מאד מרוגש, מאד מרוגש. אני לא יודע אם אתם מרגישים כמוני. אני מתעורר בלילה בבהלה, בחושך, כמו שזה סוגר אותי בתוך הקבר [יושבי חושך ועלמנות... ר' זכריה ט' י"א], לא עלינו. אני מרגיש שקשה לנשום, אני מפחד, אני כל כך מפחד. אני לא מפחד בשביל עצמי, אני מפחד בשביל כולם, הורים, ילדים, מבוגרים, זקנים, מה יעשו? מה יחשבו כשיתחילו לרדת הצרות הגדולות שאי אפשר אפילו לתאר מה הם או איך הם?... יהיה גם קשה פה בארץ, אבל לא כמו בחוץ-לארץ, כי בחו"ל זה יקר, ופה זה רק חלק, רק קצת, אבל יהיה קשה פה. אבל נדמיין מה זה לראות ארצות שלמות שנעלמות, זה לא קל אפילו רק לראות את זה. ולחשוב על כל האנשים שמה, כל המבוגרים, וכל הילדים, מה הם חושבים? מה הם חושבים?... כן, וכל אלה שבבתי-חולים, וכו', אני רק דואג, דואג לעמ"י.

באמת אין הרבה יהודים שנמצאים פה עכשיו. היהודים-האמיתיים הם מעטים יחסית לאוכלוסיית העולם, וגם מעטים לעומת האוכלוסייה של היהודים, ה'כביכול-יהודים', אבל הם באמת היהודים האמיתיים. ולא אף נשמה אחת מביניהם תלך לאיבוד [עמוס ט' ט']. ואפילו אם הם נראים רחוקים – הם יהיו קרובים עד הגאולה.

אבל אני לא יכול לסבול את הרישעות שיש בכל מקום, את השינאה, את כל הדברים העקומים, את המלחמה שמנהלים גם יהודים וגם גוים נגד הקב"ה, שלא נדע. וזה הדבר שהכי מפחיד אותי, כי אני יודע שכל השנים, לאורך כל השנים שמהאדם-הראשון ועד היום, השטן רצה להילחם נגד הבורא שלו, ושל כולנו, הוא רצה עם כל הכוחות שלו לנצח, ולהוכיח שהוא ח"ו הכל יכול, חלילה וחס. אבל זהו המצב. ועכשיו הוא בטוח שהוא הגיע לדרגה כזאת, כי האנשים הכי חשובים בעולם, אלה שיש להם הכי מה להגיד בעולם, אנשים שהם כ"כ גדולים, ועשירים, שהם המכתיבים, חושבים שהם המכתיבים, מתי שיהיו מלחמות, ומתי שירד גשם, ומתי שירד שלג, מתי שיהיו סופות-טורנדו או הוריקנים, הם חושבים שהם במקום הקב"ה, ה' ישמור ויציל אותנו מהם, אבל הם ילמדו, הם ילמדו בצורה קשה. והשטן עצמו – יעלם. ה' ישחוט אותך, יגמור אותך – והוא יעלם! ה' יקח כל פיסה מהשטן ויזרוק את זה לפח אחר [סוכה נב. ע"ש], וזה יהיה הסוף.

אני מפחד, אני מפחד שהעולם ימשיך כמו שזה כעת, כי העולם נהפך למשהו מכוער, מכוער ועקום, ומלוכלך, שקשה להיות בו, קשה לסבול את זה. אבל עם כל זה – אני מפחד, וכל אחד שידע מה עומד לפנינו – גם הוא מפחד, כי להסתכל על ההרס, להסתכל על אנשים מתים מסביב זה מאד קשה. אנחנו מדברים על יהודים, 'כביכול יהודים'. אמנם יש כאלה שברור שהם לא-

אבל ה' יציל את כל אלה למרות שלא היו כ"כ נקיים מהכל
[יחזקאל ל"ז: יזרקתי עליכם מים טהורים, וטהרתם מפל טמאותיכם, ומכל
גלוליכם אטהר אתכם... ע"ש], כל אלה שפשוט מקבלים אותו
כ'הכל-יכול', היהודים כמובן, שהם יהודים-אמיתיים. אבל
אנחנו, יותר טוב לנו לסבול פחות אם כבר עכשיו נתלבש
בצניעות, נתנהג בצניעות ובקדושה בכל מקרה. ולבן-אדם יש
תמיד יצר-הרע, אז עלינו להילחם אתו, פשוט להילחם איתו,
להגיד לו 'קישטא!...' (תסתלק) לא מעניין אותי. וזה מה שצריכים
לעשות. זוהי מלחמה מהבוקר-עד-הלילה ומהלילה-עד-הבוקר,
מצב של 'כל הזמן מלחמה' [קידושין ל: הוה"ל ש' יהוד המעשה פ"ה],
וה' רואה שאנחנו נלחמים – וזאת תהיה הישועה.

ש. לאור כל מה שקורה בתימן – הרבה אומרים שקרובה מאד
מלחמת גוג-ומגוג...

ת. אני אומר יותר טוב: כבר התחילה מלחמת-גוג-ומגוג. האם
אתם יודעים כמה פעמים הם הביאו ספינות-קרב ולקחו אותם
בחזרה?!... טוב, תראו, אני לא יודע מה להגיד. אני כן יודע
דבר אחד: זה כן התחיל. וזה יחמיר בהרבה. וזה יתפשט מחוץ
למזרח התיכון. ואז גם היהודים יתחילו להתעורר, כי אז זו
תהיה כבר מלחמה גם בתוך אמריקה! נכון, זו תהיה מלחמה
של אח-נגד-אח, זאת אומרת גוים-נגד-גוים, אמריקאים נגד
אמריקאים. הצבא נגד העם האמריקאי. ויש להם כל מיני
מקסיקנים וערבים וכו' שהם יהיו עם הממשלה.

וזה רק יתפשט עוד ועוד. סין עוד לא נכנסה לזה, וסין היא
סכנה מאד גדולה לעולם. והרוסים כבר בפנים (כלומר משולבים
בתוך התכנית הזאת), והאירופאים בפנים, והאוסטרלים גם, וכל
הארצות האלה יהיו מעורבות בעימותים, מי-פחות ומי-יותר.
והשחקנים הגדולים זה: סין, יפן, קוריאה במידה מסוימת, כל
הארצות האלה, וגם רוסיה, אירופה, אנגליה, ארה"ב, ואמריקה
הלטינית. וארה"ב – היא בין אלה שיהרסו, לא לגמרי אבל
יהרס. אבל אירופה יהרס ממש, ממש [קוד"ד גליון 21]. ושתדעו,
כל אלה כמו רווולט, והיטלר, ומוסוליני, וסטאלין, ואולי גם
צ'רצ'יל – היו ביחד, אפילו שהם נלחמו כביכול אחד-נגד-
השני...

האם אתם יודעים, היה גוי אחד שקראו לו פייק, בערך בשנת
1870, הוא היה מהגדולים של הרשעים, והוא כתב תיכנון
שבמאה הבאה, זאת אומרת במאה העשרים, יהיו שלשה
מלחמות! והוא תיאר את זה בדיוק בפרטי-פרטים, את הכל!
ממש תיאר את המלחמות, ומה המטרה של כל אחת מהמלחמות,
ושבסוף זו תהיה המלחמה על השליטה המלאה! זה כמו מין דת
שלהם שדוחפת אותם, זה לא בעיקר הכסף וכו', נכון, כסף גם
כן, כל מה ששייך לעולם הזה – זה מה שמניע אותם. הם רוצים
להיות במקום הקב"ה [אדמ"ה לעליון, ר' סנהדרין קט.].

ש. כעת מדברים שם שרוצים להפסיק את זה שארה"ב מנהלת
את הכלכלה העולמית...

ת. באמת, האם אתם יודעים מה שעושים שמה?!... איך אפשר
להימנע מלדבר על זה?! הם ממש הורסים את הכלכלה של
אמריקה! הוא נשלח בשביל לכבוש את אמריקה, הכושי, הוא
נשלח בדיוק בשביל העבודה הזאת. הוא טמבל (סתום), אומרים
לו בדיוק מה לעשות, ואיך להגיד, והוא עושה, כי הוא גדל
כך. אבא שלו היה קומוניסט כושי גדול ומפורסם, ואמא שלו
היתה איזה מסכנה לבנה, גם כן ממשפחה קומוניסטית, ומהרגע
שהוא נולד – הכינו אותו בשביל זה [זרו רשעים מרחם, מזמור נ"ח
ע"ש], ודווקא בשביל שהוא כזה עקום – זה מתאים להם. אבל
הם עושים את זה כצחוק על העולם, רוצים להראות שהם
השולטים. זה לא רק סאדיסטים, זה מעבר לסאדיזם, אני לא
יודע מה זה.

ש. למה ישנה תחושת עייפות בלתי רגילה?

ת. אני אסביר. יש מלחמה שכבר התחילה. היא התחילה לפני
הרבה זמן, אמנם בגלל שאנחנו לא רואים פצצות, ברוך ה',
ואין לנו את הדאע"ש, ברוך ה', אנחנו חיים פחות-או-יותר
חיים רגילים – אז לכן אנחנו לא מודעים. אבל הגוף שלנו כן
יודע. ואנחנו, הנשמות בודאי, יודעים ומרגישים את זה. וזה
מעייף גם את הגוף. כי מה שהנשמה יודעת – זה מעייף את
הגוף. ואנחנו פשוט מרגישים קשה, כי ישנה מלחמה. המלחמה
התחילה קודם-כל בשמים [ישעיה כ"ד: יתיה ביום ההוא יפקד ה' על
צבא המרום במרום ועל מלכי האדמה על האדמה, וערשי ברכות יז. ד"ה
בפמליא של מעלה: בחבורת שרי האומות, שכשחשירים של מעלה יש תגר
ביניהם תיכף יש קטטה בין האומות, כדכתיב יעתה אשוב להלחם עם שר פרס
(דניאל י)], וזו ממש מלחמה הרבה יותר מתקדמת מאשר פה. וזה
מעייף אותנו, המלחמה הזו מעייפת אותנו מאד-מאד.

ועוד דבר אחד אני רוצה לומר לכם: לא להיות חלשים, רק
חזקים [ישעיה ל"ה ג': חזקו ידים וברכים פשלות אמונו: אמרו לנמהרי
לב חזקו אל תיראו הנה אלקיכם... הוא יבוא וישעבכם... ע"י רש"י שם]. אפילו
שאתם מרגישים מאד-מאד ירודים, כולם על הכתפיים שלכם,
אבל עם כל זה, עם כל העצב שיש, ועם כל הסיפורים העצובים,
ועם כל מיני אנשים שלא נדע, אבל יש אור בסוף המנהרה!
אור כל כך גדול, כל כך נעים, שאנחנו נרגיש שהכל היה שוה!
ונגיע לאור הזה, ופתאום נראה מאיפה באנו, נראה את הגן-
עדן שפעם היה, ואיפה אנחנו עכשיו, ונשכח מכל מה שהיה
באמצע. כל הסבל שהיה באמצע.

[תהלים מזמור צ': שבענו בבקר חסדך, ונרננה ונשמחה בכל ימינו: שמחנו
כימות עניתנו, שנות ראינו נעה... ר' אגרת הנחמה לרבינו מיימון אבי
הרמב"ם על פסוקים אלו].